

✓
Gulliver's

- 1 -

Peikėjai:

lio

1. Benediktas Šalna - Pr. Timpa,
2. Sigutė Norikūnaitė - L. Bruckilanskaitė,
3. Kristupas Norikūnas - A. Ruptkalnis,
4. Barbora Norikūnienė - E. Šteinertaitė,
5. Kostas Gintautas - T. Gionius,
6. Martynas Norikūnas - A. Šteinertas,
7. Alvydas Sargelis - H. Ėrnianskas,
P-K-1
8. Pranas - K. Ramanauskas,
9. Jolūbas - S. Nisimantas,
10. Jonas - E. Rydlinšis,
11. Rastė - A. Švedaitė,
12. Adelė - R. Apuolaitė,
13. Birutė - M. Valušytė,
14. Mairė - J. Bendikaitė,
15. Živilė - L. Pempytė,
16. Gintė - J. Bešnytė,
17. Agnė - J. Nisimantaitė.

Alvydas

tinis

gas

Dainas: (Causibus) /is

1. Birties daina,
2. Ant marij krantelis,
3. Plauki mano laiveli, (63)
4. Man vakaras buvo, (102)
5. Močinte širdelė, (137)
6. Menyte jaunoji,
7. Tys resutis ant kalnelio, (98)
8. Šis iskižo is Rusies kaimo,
9. Sute, sute patelis,
10. Ai šiba šilumelis, (104)
11. Ai šisim ant kalno, (97)
12. Kur banguoja Nemunelis. (17)

lyga

tinis

gas

Sakai

1. Lancinigilis,
2. Antijele,
3. Bledingeli,
4. Nosis miego.

Jonelis

Ant manų brantelis (vaizdelis.)

Veikėjai:

1. Benediktas Palus - Klaipėdos miesto priklusa,
2. Signė Norlūnaitė - šešė dukterė,
3. Kristupas Norlūnas - jos tėvas,
4. Barbara Norlūnienė - jos motina,
5. Kostas Sintaitas - Signės miseduktorius,
šešė tėvas.
6. Martynas Norlūnas - Signės brolis,
7. Alvydas Sangelis - priklusio draugas,
8. Pranas - mūzikantas,
9. Jolūka } vaikinais
10. Ignas }
11. Rastė }
12. Adeli }
13. Birutė } mergaitės
14. Magdė }
15. Šešė }

16. Osmājs }
17. Agnē } mezgātis

Veiksmas nūsta pajūm, pēc uicno
āvejs kaimelis, netoli Palangas. Lai-
kas - nepirklaunams lietuvos koto-
tarpis. Vakaras. Kaimis āvejam tik
lgs ī plaukš; jūms āvejs. Midan-
gai paritēlus, Siquēi m matine
āivā; jūms.

I veiksmas:

Norkūniene (atidzinas)

Matai, Siquē... Jūms - mūsū moti-
na, jūms mūsū prapūvenīms ir
turtas.

Siquē

Ir koka jī grāsi! Kiebiens dī-
nis jī man rodoni grāšne ir
mielesne. O ypaē vakone...

Norkūniene (mtrankdama)

Taip, vaikei. Bet is ^{to} grāšis dno-
nos nevalpysi. Sunkus āvejs
darbas, o pelnas mašas.

Siquē

Aš āivan, manyte, aš āivan.
Suprante, kad sunkus mūsū darbas,
bet darbs aš nebijan.

Norkūniene

Ne mano dūva kūtum, kad dar-
bo bijatum. Mītešis mī Kosto ir
reikis dang dīletis.

Siquē

Ir dībrin, manyte, kad tīk
Dievas sveikatos drotis. Būs niskas
geras, ir aš nieko nebijan.

Norkūniene

Kostas irgi darlētis mūsū, ir
tan velus vunka mū jūms. Ne-
tingings, ne gītnoklis, tampus
ir tūkingas. Ko gi dangian

reikia - gyvenit ir liūsit laimini-
gi.

Sigutė

Taip, mamytė, aš ir nenoriu mie-
lo dangianu.

Morkūniene (patylėjusi)

Tai lyg, dukrytė, eisim namus.

Sigutė

Ne, mamytė, aš dar noriu čia pa-
silykti. Toks gamus vakaras, taip
gražiu gražiu čia visur...

Morkūniene (išidama)

Gimtasis kampelis kiekvienam
gražiausias (išeina)

Sigutė (vairštinėja, dainosi)

O gi, sako, čia kadaise mūsų
kunigaikštis kėslutis mišpatavo.
Lietuva buvo didelė, ir visiem
mėtels turty. Tai buvo gražus
laikas ir niekad, tur lūt,
jau tokis nebebus...

(Nėlulisy - karime - parigista „Biontis
daina“. Sigutė sustoja ir klausosi.)

Sigutė (po dainos)

Ir vedė žuiesuis Lietuvos val-
dovas King maning kvanto duk-
teris, kuri pagimde vytantę
Daidijs, to mūsų tūngnis nar-
siausia kunigaikštis... Ah, mū-
sy dainos dainuės!.. Kiek mes
iš jų galime pavimotyti!..
(nėl vairštinėja)

Jokūbas (staiga parirodęs)

Trūksta ten tavęs, Sigutė. Mes
nuvirinkom jūsų kieme padai-
muoti... Ką gi keviškai dangian
vakarais. (nostelidamas galus)
Einam, Sigutė.

Sigutė

Girdijan jūsų dainų, Jokūbaš.
Pirmimian senąs Lietuvą ir
net smagvan paridamė.

Jokūbas

Mēs esamē garbīnges tautas ainīai,
ī nēra mums ko perdang lūdēi-
tī. Dirbtī nīziens, nēkīe, o ī
vargo. nītenka. Bet dāimoda-
mas jokiis vargo nēbejantī.

Sigutē

Tikrai taip yra, tikrai...

Jokūbas

Na, tai kaip? Einam?

Sigutē (patylėjusi)

Žinai ką? Ateikit jū visi čia.
Čia bus dar smagiau.

Jokūbas

Man mistik. Jei jie noris...

(išeina)

Sigutē (šūnū ī jūnū)

Anapus švedų aėmė. Ten kitas
pasaulis. Kiti žmonės, kitos dainos,
ė čia mano gimtinė... Šio kamo-
pelis nemainyėtas nė ī viso pasaulio

lis turėys (vaikštinija).

Adelė ir Birutė (šėiqūnos)

Atleiskėm pas tave...

Adelė

Šūnūjūnis, kas tu čia.

Birutė

Ką gi tu čia esiėna nēkī?

Sigutė

Niekas... Joks graūus nēkėnas...

Adelė

O Kostas jau grįžo iš Palangos.
Sako, tam dovany parnesė.

Sigutė

Žinama jū sakė, kad grįš, sau-
lei leidėiantis.

Birutė

O man gaila tavę, Sigut, ir
tiek... Mėtekėsi, ir mes nēbe-
lėsim tam draugė.

Sigutė

Kodėl nēbekėsit? Mū man

ī bēliam līpsit artimianusias.

Birutė

Geri taves norai, Sigit...
(Pariginta vėkilisų armonikas
garsai, mergenių ir berniukų
klepėnys, ir šeima (aukimas))

Kastė

O gal čia bus tikrai smagiau?..

Jokūbas

Ligutė nekreivė.

Mgnas

Ar aš taip sakau.

Sigitė (Gėmė)

Tai ir tu čia? Mamiu, kad
kartu su uprais ir jūnų išplan-
kei...

Jokūbas

Norėjo jis išplankti..

Magdė

Neprisiėmė uprai. Ką gi, sako,
dar pradės veikti.

Birutis daina (S. Valiūno)

1. Durt krasto marios, Palangos miestely,
Kur gyven' mūsų broliai šunaitėliai,
Ji' aukštas kalnas, Birutė vadintas,
Žaliom pušelinu viršus apodintas.
2. Kad nieng kartą broliai susitarę
Tėjo aukštai šnejetis ir maves;
Suro, nūdama pietus lanknėsėlius,
Sutiko šuiesų kuniqaitis' kelie.
3. Ji saua darbe mavitimius denejo,
Trumpę, raimetę sijens kvejo,
Durt gelbėnų kamų rūtų vainikėlis,
Durt kalto kalto gūtaros vėnėlis.

Ignas (Liriskides)
(antimē?)

...
...
...
...
...

...
...
...
...
...

...
...
...
...
...

Ignas (Liriskides)
Kaip gi nepriemė?! Pū pato neno-
rijau...

Signtė
Nepyk Ignai, nepyk... Žinai,
mūsų Magdė vis mėgste pabrain-
ti.

Ignas
Kad ja kur galai! Ja... Magdė...

Signtė (vieniūs)
O t, gerai, kad atėjot! Dabar
tai padarimusi.

Visi (dairinija „Ant
marinų krantelis“)

Mokūbas (mūsų damos
delnė, kūtinė)
A-a-a, kaip gerai, kaip
smagu!...

Onutė
Jei jau Mokūbas džiaugiasi,
tai jau tikrai turė laimėti sma-

gr.

Agri

O kad lūty dar smagiam, 70-
tūbas. mums pašos.

Visas meitas

O, gerai! O, gerai!... Pašos!...

Jolūbas

O, vienas šoks! Ne, ne - es
viena nesolšu (nori parslēpt, let
meitas jē stumia; vidu-
rj)

Bivute

Na, eik, eik ir šok. Neli, ja,
mes padisim.

(Musikantas grupa „Lencin gēlis”. In-
tusias meitas dainuojis)

Žinilē (po šolšu)

Na, na. Ir ko gi veidējo čia
bijoti?

Magdi

Kuklus bevnelis, tas mūs Jolū-

bēlis...

Bivute

Kaip ir visi lietuviai.

Omte

Kuklumas - ne gēka.

Jolūbas

O jau manēt, kad es ir
nesolšu? Jūs es visas ne-
bijais.

Adelē

Kols gr. lūtu mūs, kad
meitas bijotum.

Visi (jūdiasi)

Kaste, Bivute ir Magdi (prade-
da dainuoti „Planki mano
laiveli”)

Žinilē (po dainos)

Jau nakaras būvo.

Visi (dainuojis „Jau na-
karas būvo”)

Jenas (Agnes)

O dabar tu vienā pasāk!

Agne

Tylē, tu...

Jolūbas

Aha, jau nenopi?

Sigutē

Ne, gēriam mēs visos pašdarim.

Margaitis (soka "audičēls")

Norkūniene (ģēma po šķūis)

Mātam, kad bērliņus mīdāms
is nams pamiņšot. (Sigutei) Vai-
keli, jau vakariens mīkaiēra.

Sigutē

Ģerai, manytē, mēs dvej ēsim.
Dar viens dainēls!

Viņi (daimēja "Hočiute šīdē")

Kaste (po daimēs)

Lūvīnūsims is rytoj ēra. Jule ku-
no taip smagi! Ir nuprāi jau lūs
mēģis, gal is jīe atis?

Čuntē

Čet, ģerai sūgaluista!

Norkūniene

Ģerai, kad jāmmimas taip ģrašiai
bendvanti moka. Būkit līnūsni,
kol dar neturit didēliņ rūpestēliņ.

Jammimas (po viens, po du

šīrstori. Senyē dar lēka Sigutē
su motīna)

Sigutē (jammimū šījus)

Ar Kaste pas mūs nebūs?

Norkūniene

Ne, nebūs. Adēle is matē ģrī-
sij... Malyt, dar naimie... ģinai
po kelionis gal is mūvāngēs?

Sigutē

O kol Adēle līns is aprie kair-
kias dāvanas?

Norkūniene

O ģi laikas jau jau dāvanis
lēmis rūpintis...

(Tosung, viņa Benedikta Šalna ir
Aloyzas Sangelis)
Aloyzas

Labas vakaras. (Lentīši ir tie patī
dams Benedikta)

Sigutē ir Norķūnienē

Labas... (āīvi muskēnsis, nepa-
stammosis)

Aloyzas

Leisite nupaxinti: at vadinasi
Aloyzas Sangelis, o ēia stovi mano
gerianias draugas, Klaipēdas di-
stianis galantarijas kantuvis
saviminkas ir Jūnomas piktys
Benedikta Šalna (alun prievne
pne motery ir sveikinasi) Jūs
kurite ponia Norķūnienē?

Norķūnienē (nedrasian)

Taip...

Aloyzas

Vadinasi, vaikas nemelavo...

Tat jānēis nepaprastai malonis
ir didelē garbē pristatyti jums po-
ng Benedikta Šalna... O ēia, akro-
do, jān ir lūs jūsy duboči?..

Norķūnienē

Taip... tai mano dubči Sigutē.

Aloyzas

Dar pūkian!.. Na, o kur ponas
Norķūnas, (Sigutē) kur tavo bēvelis?

Sigutē

It planķē su nūrais ivejotē.

Benedikta (interdama,
kats jān)

O kols graivs vards-Sigutē?..

Aloyzas

Aha, vadinasi, mes jo dabar
negalim matyti -

Benedikta

Ne taip jān ir svarbu. Lūs su
jūs jūt jān nistē apnēkējau.
Svarbu... Sigutē... Sigutē...

Norkūniene

Tai kurš gi ponams galime
padėti?

Alaysas (gėrai atšikvankšėjęs)

Nešinan, ar ponas Norkūnas
jums jam yra ką pasakėjęs, ar
ne...

Norkūniene

Ar nieko nešinan...

Alaysas

Vadinasi, ponas Norkūnas la-
bai gėrai pažįsta mano draugę
Benediktę Šalną... (Benediktui)
Papasakiek geriam tu pats...

Benediktas (taip pat atšikvankšėjęs)

Perėitę sekmadienį at lėmiam
sutikę jūny tūvelį, ir mūdu
sisiek aptarėm. Ar sutikam
ar jis sutikęs... Taiqi... taigi...
kad lėvėiam jūny šuntas...

Alaysas

Ir vėtat dabar akuykom pašū-
nėti ir pasiprėti...

Norkūniene

Dil Dievo!... Ponuli! Negali kurti!

Benediktas

Neusitikit, manųte. Kaltas
gal ponas Norkūnas, kad nieko
jums nepapasakėjo. Bet jis
sakė - išleisin dukterį ar - ir vė
ko norėsim. Jo velia... na,
šimoma, ir mano notas...

Alaysas

Benediktas tūtai būdo greit
nesuskaičiuojami. Pats Benedi-
ktas, kad ir senyvas, bet rimtas,
doras, protingas, mokytas, gera-
širdis ir vaikams mylis. Ar
jums pristatam jis kaip patį
geriausią, nes jis toks yra:

Norkūnienē

Megali lūgti...

Aloyas (Cizvērdes)

Jūs netikāt, kad jūs tālā wa?

Norkūnienē

Ar sākam, megali lūgti, kad
tēvas iedījo... Si jān artri
nāšakāi bārimdīoje puskelētī
ar kōrtu...

Benediktas

Atsprāšan, bet ar jtaris, kad jūs
meluojate. Ponas Norkūnas arne
johins nāšakus ir arne melus lētā
man nesakē... Kā? Jūs norite
mane apgandinētī? Pancele
Sigaretē, jūs juk parjātate sauo
tīng?

Sigaretē

Ar melo nehešīman, kas ēia
dabā dedam.

Aloyas (Sigaretē)

Ganni, meģaite, gēg nēg is dšian
lis. Rētas dalykas kōejo dukrai is-
tektī nā šurtingo pūklis.

Norkūnienē

Tēvas, tur lūgt, iējo is proto...
ar gētas pritaniskē ko nōvs?

Benediktas

Atsprāšan, ponas Norkūnas tade
lūvo nīsi lēlīnus. O beto, jū
man tār pašādījo mīl dūejs
lindīnīng. Pašado enlānīng-
mas pašīstīng manu garbē,
o tada...

Sigaretē

O, Dieve!... (nādenģvā rānkans uide)

Norkūnienē

Nemūmīnīng, nāikelī. Cēģis tēvas ir
pakalbēsim. Kāp gi ota gālī lūgti?!

Benediktas (Sigaretē)

O ēia, na, atvēšīam tam ir

došanēlij (ima došanas ī port-
felis ī dno de mēngaitēi)

Sigutē

Dēkui, pone ... bet aš negalīs...
patamkšim, kaļ grīš tēllis...

Benediktas (didamas atgal došanas)

Gerai, jēi šito reikīa...

Aļņas

Ar patarou entikāi su tēllis
sprundim. Kas neblauso tē-
no, nepyvens laimīngai.

Sigutē

Ar vīsonet klansy darau
dano tēllis...

Benediktas

O tai jau graū mēngaitēi...
ī tu man patināi...

Aļņas

Šinoma, panelei Sigutēi pada-
rēm stāigmens, ī jī nevērimo
mē lēg sēlytū. Manam, kad

nytej galizim gerai risikalbēti

Norkūniē

Ar mane, ponai, mustēkinat...
ar nesuprantu, kaip čia yra...

Benediktas

Ponas Norkūnas norijo, tur lūt,
dano āmonelēi ī dūbrūtēl Sigu-
tēi malomū sīmpryzā, padaryti?
Tarp ī bus, o ne bitarp!...

Benediktas ī Aļņas (juduāri)

Sigutē (patisan)

Tikrai, kad sīmpryzai... ī dar
koks!... Vaje, vaje... (purto galog)

Benediktas

Panele Sigute! Mes šīandien
jau joku būdu nebegalim grīkti
namo...

Norkūniē

Parnakvoit ponai pas mus...

Aļņas (Benediktui)

Bus neblaga nošienē.

Norkūniene (paieina kiek to-
liane ir pasitauria dukterį)

Kur guldysim tuos pomus? ↓

Sigute

Ar čia, švelnis lova... o jie
kaip nors gal...

Norkūniene

Ar kipsas juos čia dabar atne-
sė? O kai sušinos kaimas...

Sigute

Ne, mamute, tik jau niekas
neturi žinoti. Padarykim
taip, kad tik niekas nežino-
tų, kol sugrįš švelnis.

Norkūniene

Rytoj ryte o jie išvašinos, ir
niekas nežinos.

Sigute

O jei jie nors laukdi švel-
nis?

Norkūniene

Na, jau susitvarkysim kaip nors.

Sigute (nervingai)

Oh, ir kaip gi švelnis galės tai pada-
ryti!...

Norkūniene (suėjimas)

Tai, pomuliai, gal alkanni ar pa-
sargę? (prieina prie jų)

Alonas

Dėkui, motinėle, už rūpestį.

Benediktas (Sigutei)

Atvirai pasakius, norėčiau pivism
karty pas savo kūsinajį balandę
paukalianienanti.

Kostas (staiga paritodęs)

O! Sigute! Tu čia?... (prikurba
prie mergaitės) Ar grįžt vos opijan
apritmonyti ir ateinu pas tau...
(paieina Sigutės rankas) Tu laukai
manęs?... O mamute čia kokius
gi pakelivius sutiko?...

Norkūniene (sumisus)

Ēra ponai... ponai is Klaipeles...

Sigutē

Ar beigu... Ar esmu atnēti vaka-
nienēs... (is beiga)

Kostas

Sigut, kas gi tau?!.

Benediktas

Sigut!...

Norkūniene (sveiciens)

Sveicināt. Ēra Kostas Gintau-
tas, manā kaimiņš jau nācis...

Kostas (priecina pri sveicin
ā panmeklēja)

Algas (trankdamas; ī-
šāly, netīra udmirā Norkūnienē
kojā)

Norkūniene

Ē!...

Algas (lenkdamas)

Ā, atpazīstān, ponai... Tibrāi

šolsim per Sigutis vestuves...

Kostas

Malom... malom girdēti, (rody-
dama; Norkūniens ī sveicin) kad ir
ponai paziņotān tibrāi dalysant-
ty.

Benediktas

Vīš kaimiņš jau ī ansto galin
pakvisti. (Kostai) Jūs beicin
pirmā.

Kostas (moteles)

Jai ī jūs, ponas, ^ī ~~jūs~~ vedate?

Norkūniene (sumisus)

Atpazīstān labāi, ar beigu atnēti
vakanienēs... Sigutē vienā... (is beiga)

Benediktas (rodydama; is beigu)

Tik te manā lūsimāi nosvini
mā dar nepali to supasti.

Algas

Lai kas priprāts iztikinti zeli-
mā tīvo sprendimā. Ponas

Norlūmas ne veselās ānrogus.

Kostas (sumnīgs)

Doravolite, bet ar jām nebe la-
bai supranit, apie kā šnekate?..

Aloyzas

O gi apie tē pati. Mano draugas
Benediktas Šalna ueda pameļ
Siquē Norlūmanite...

Kostas

Kā?!

Benediktas (rāmīai)

O galim paklausti, ko jūs ueda-
te?

Kostas

Ar gi ueda Siquē!

Aloyzas ir Benediktas

Kā?!

Kostas

Ar okeam, kad ar ueda Siquē
Norlūmanite. Apie kolig Siquē
jūs šia prasējet kalbēti?..

Benediktas

Man rodas, apie tē paig...

Kostas

Na, kaip gi šia gali lūti?!.

Aloyzas

Man aistēja... Ar šimam. Jūs
nošitumele vesti pameļ Siquē,
o mano Benediktas jām ueda-

Kostas (šikantšīaves)

Ponai, jūs, kur lūti, perdamp
jūdy purpū prasivalgīt?

Benediktas (šīvēides)

Tamsta tyllē ir klavonyk pats,
kā kalbi.

Aloyzas (rodūdamaš; Benediktas)

Šitas ānrogus gali jūs risus un-
pūkti ir parduoti ir šodēl jūdy
benkūrencija, man abrodo, per
silpna.

Kostas (patyļeš)

Na, librai padūķē veikalas!...

Benediktas

Tamsta mesijandink, ir tampryk
savo jausmus. Givemine gali
paribaskyti dar patnesnig reikaly,
jaukas Emogau...

Kostas (istatys)

Nutilkit!... O ne, tai pradisine
kalbisi litais!...

Aloyzas

Nerik... Mes mykdamis pono Norku-
no uaktis...

Kostas

Apparupte! (iskidamas) Na, patis-
resime!...

Benediktas

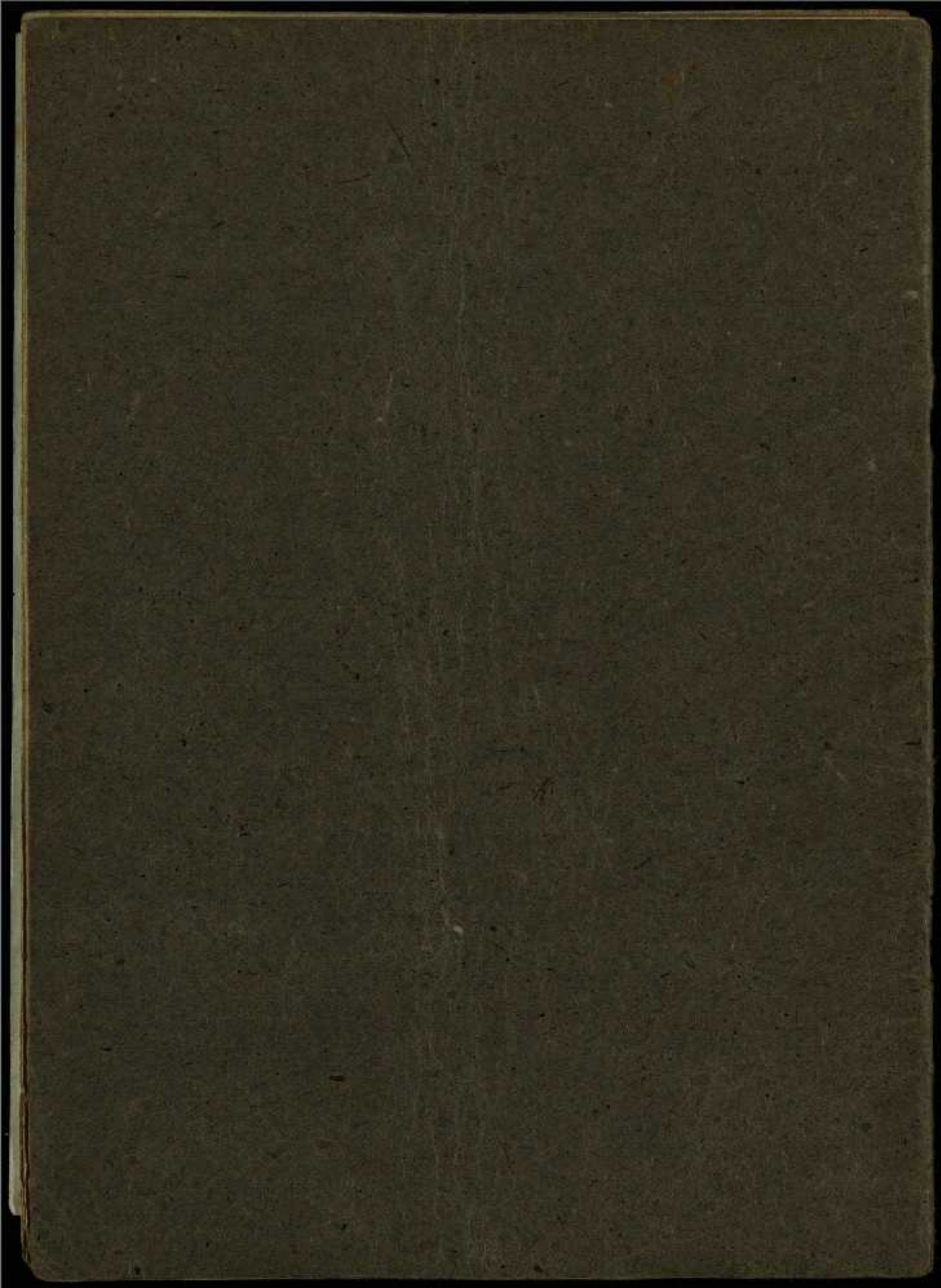
Nelanktas konkurentas, uadinasi...

Aloyzas

Kaip Pilypas is kamapiu...

Benediktas

Gi, ponas Norkinas aiskiai pasake:
isleisin deteteris as... ir nu ko norisiu...
(uždanga)

Johnson

-2-

II veļasmas:

(Pilsmaš mūrta ten pat ki-
tas dienas vakarā. Mātanāi parīkē-
lus, Morkūniene māištīnēja ten ir
ten nerami, nekārtīai laukda-
ma gūstamīy upy is jūros)

Morkūniene

Ah, ir is dar neprieta is ne-
prieta!... Jān net mano vīdis
neberami... Ir dar čia tie po-
nai, ir dar kostas tūp rūpīko,
ah!...

Sigutē (jeina)

Dar nematytī, manūte?

Morkūniene

Ah, esikeli, reklanke!... Nēi-
nā, kodil tūp ilgai neprieta.
Lūg tyča... Na, o kg, vīstia
mūsy vīstia?

Sigutē

© Āimāi ponai. Viss dienas gū
gulējo pajūny, o dabar prie gon-
lug susēdo ir laibrašćins skaito.

Norkūnienē

Saugok, Dieve, nūo tolio ķento...

Sigutē

Ne, mamyte, aš netekisin nā to
senis, mistiek ne, nōss jis ir
ķurtingas ir... ar tūnelis kal-
bijs.

Norkūnienē

Perkalbisim kaip nōss tieg...
© Kostas nīs dar nesirodo?

Sigutē

Nūo vakar vakaro apie jš mie-
ko nebeš nān...

Norkūnienē

© taip jau lūno perpyķes vai-
kinas... ir mano, kad mes kal-
tes. Vajē, vajē, ķg tas tivas

Ķia mums pridarē!...

Sigutē

Ķ kaip gi tūnelis galējo manē
pašaditi tokiam... ponui...

Norkūnienē (pamēgdķiodama)

Kaip?... kaip?... Viss naktis apie
tai prakalbijoms ir tīk dar
kvailēs nēs tapom...

Sigutē (patylėjusi)

© jei reikētis, nā tolio tekētā?...
Ne, ne... ne...

Norkūnienē (mūmodama ranka)

Et, vaikeli... Bet tu nienus
suetius palikai... mistiek taip
neprašiu, nōss tu ir nenori
ķūti su jais...

Sigutē

Di atsiprašiam, ir jle sakē, kad
aš galim eiti.

Norkūnienē

Na, tai gerai, vaikeli...

Sigutė (rodydama ranka)
Žiūrėk, mamyt, pamirina pajū-
rin tėvelis!... Vienas!...

Norkūnienė
Na, dabar aš jam paradysiu!...

Kristupas Norkūnas (šeima)
O sveikas, mano brangiausias...

Sigutė
Tu, tėveli, vienas? Nė kur gi?...

Norkūnas
Didelis darbas atlikom, dukryte.
Pilnus laimus menkių ir plešnių
mūsų tiesiai į Klaipėdą...
Toks didelis laimutis, žiniai be-
tūrėjom tiek laimės.

Norkūnienė
Na, o kaip gi pato čia pasidam-
gimi?

Norkūnas
Visi liko mie žuvies, o aš policijos
laivelin atplaukiam iki Palangos

ir ma, pareimū pėsčias, namų pari-
šges...

Norkūnienė
Aš žinan, ko tu čia taip skū-
bijai. Su savo kūzinuojų
žentū norėjai pasimatyti.
Jis tauęs čia ir laukia... Bet,
laukiam ir aš...

Norkūnas
Žinoma, pasiilgam ir žentelio.

Norkūnienė
Tu, tėvai, į senatug pradėjai
klūdyti... tau rasmas susi-
maišė - pažadėti dukterį to-
kiam...

Norkūnas
Apsie ko gi tu čia, motin,
porimi?... Si pati norėjai
dukterį išleisti...

Norkūnienė
Žinoma, kad norėjau ir

noris, bet šī ne ir to seris...

Sigutē

Tīveli, ar neteikšiem mī jo.

Norkūnas

Na, kas gi šī dabar pasīdane?!
Apie ko gi šī, motin, prauli-
jāi?

Norkūniene

Tu manai, kad mes nīko
nēzinom. Kaip tu drosti su-
nedzioti tokis myns, kaip kostas...
ir tu manim nepasīdane, uie-
nas nīko darai.

Norkūnas

Na, gi pagēdo... Ko gi tu nori?...
Sigutē, kas gi yra?...

Sigutē

Tīveli, angī tu nīko nēzinai?!

Norkūnas (mūstēles)

Apie ko motīna šī šnekejo?...
Ar imēdīojam kosta?...

Norkūniene

Dabar jau tu pradisi gīntis,
kai matai, kad mūdvi neno-
rim to seris, to turtīngs...
suprandi tu...

Norkūnas

Apie koki seris tu šī taurīki?...

Sigutē

Nepūk, tīveli... Mat, nākar
nākarē pas mus atnāksīaus
īs klāipēdes du ponai - nīnas
pīkēlys, o kītas jo drangas. Tīe
saki, kad tu pašādījai manē
kīsti mī to pīkēlio.

Norkūnas

Na, gi, nāri, jau pasaulis
galas.

Norkūniene

Matai, ko padane, matai!...

Norkūnas

Ar jums galvas susīmaišē?...

Aš leikiu Sigitę už Kestę.
Apie kokį pirkulį čia šnekat?..

Sigitė

Na, žiūrėkit, jie ateina.

Benediktas ir Aloyzas (įeina)

Benediktas

Na, Sigitė, tu palikai mus
vienus...

Norkūniene (rodydama tikrą)

Na, šitie...

Aloyzas (Benediktui)

O kas tas čia per žmogus?

Benediktas

Nepažįstu.

Sigitė

Pomai, čia mano tėvelis.

Norkūniene (šeičiam)

Na, eikit šen - dabar aisi pa-
zinkalbėsim.

Benediktas ir Aloyzas (mieina
airėiam)

Norkūniene

At, dabar, pomiliai, matot -
suprįžo mūsų tėvas.

Benediktas (mustėbęs)

Jūs Sigitės tėvas? Ne.

Norkūnas

Tai ką, gal tauستا kėsi jos
tėvas, kad dar netiki?!.

Aloyzas

Atsiprašau, bet aš čia įtariu.

Norkūnas

Tik jau čia nereikia jokių
atsiprašymų.

Aloyzas (Benediktui)

Tai čia ne ponas Norkūnas?

Benediktas

Ne.

Norkūnas

Tauستا! Atsiprašau! Ne tausta
ta man pavandę davei, ne
tauستا is atimsi!... Grašiam-

zia - jau nebe tivas ir nebe
Norkūnas... O kas tamsta
lēsi?

Benediktas

Benediktas Salna, Klaipeidos
miesto pirklys.

Norkūnas

Tai ko gi norite, ponai?..

Alaysas

Atsprāšam, bet aš nemanu,
kad čia kāds tas taviamsis
tivas, norint mūs uzklaidin-
ti ir mums planus supainio-
ti. Dū jtaris...

Norkūnas

Liantis, ponaiti, nes kitairp...

Benediktas (Sigareti)

Parele Sigaretē, jūs aņkiai rī-
note mano rimtus siekimus...

Ko jūs j tai?.. Tibrāi... tē-
velis?..

Sigaretē

Zinoma, tēvelis... O diļ jūry sieki-
mū, at turim pasakyti, kad isteku
mā Kosto Gintanto, mē burino tams-
tai tēlo vakar susipašinti.

Alaysas (Benediktai)

Apgaus. Matai, kaip apgaus.

Benediktas

Sakari apgaus... Tiers, pasa-
kims, jei čia ne ponas Norkū-
nas, tada mes ne čia patari-
kēim.

Norkūnas

Ir vel aš ne Norkūnas. Pome-
liai, mētelis jau juoktis iō
seno imogans. Galvokit, kaip
irrit i dangit, ko norit.
Eime. Tegu jie sau. (Norkū-
nas, Norkūniene ir Sigaretē nori
eiti)

Norkūniene

Pony daktai pas mus...

Sigutė

Manau, kad šis naktis ponai
pas mus dar pernaktuos, nes
kurgi naktis drisis...

Aloyzas

Va, tau ir pirošlybos...

Benediktas

Tylėk!

Norkūnas (ponams)

Va, eime visi... bet tauستا
tiki nesakyk, kad aš ne Norkū-
nas. Priekabius išskoti gali ki-
tut...

Sigutė (misiuolui)

Alė!... Tik dabar man atėjo š
galva... Naigi ponai gal no-
rįjet pas Martyną Norkūną,
kuris gyvena sieniūdijoj už
mūsų kaimo...

Norkūniene

Va, šis gerai, vaikelis, sakai... Tai,
kur lūt, pas juos...

Sigutė, Norkūniene ir Norkūnas (juo-
kiasi)

Aloyzas (Benediktui)

O koks gi ponas Norkūno vardas?

Benediktas

Vardo aš nežinau...

Norkūnas

Mano vardas, ponuliai, Kristupas.
Anes Norkūnas Martynas. Rasi,
anes ir nori išleisti savo Agotę
mė jūny... (juokiasi)

Aloyzas

Tai jūny brolis?

Norkūnas

Visai žetimas. Broliu aš
niekad netruėjau. Ir dar
su anuo Norkūnu nieko bendro
neturin, mat, ponu dedasi...

Alouzas (Benediktus)
Tāi, tui lūt, nu armo ir
šneķējai?... Che, che...

Benediktas
Su šimo tikrai ne, jei čia
Norkūnas?..

Alouzas
O, tui nepaklausti vardo!

Benediktas
Tylėk!... Kur antrošian buvo ta-
vo gudrumas?..

Alouzas
Žiopliai, nors ir iš miesto...

Benediktas
Na, musiraminė, tu. Užtenka
jam ir taip gėdas.

Alouzas
Paribairko gi apsirikti...

Benediktas
Niekas sau apsirikimas.

Alouzas
Sunkus senam ieškoti nuotakas...

Benediktas (mumsdamas ranka)
Et!...

Kostas (staiga šėges)
Ta, nusi kaip tik čia. Gerai. Dabar
išriaškinsim. Aš nebegalin ilgai
laukti. (Norkūnui) Saulyk, tve,
pažadėjai Sigutę jau litam?... Si-
tam ponui?..

Norkūnas
Nėra čia ko jaudintis...

Kostas
Jums gal ir nėra, bet man...
Sigutė

Viskas tvarking, Kostai.

Kostas
Jau ir tau niskas tvarking?!

Sigutė
Mūsų ponai apsiriko. Mūsų
ponai turėjo vykti pas Markyng

Norkūngs, zīnari, pas tē galinīs,
o atējo pas mūs ir mani...

Kostas (suprātes)

Cha, cha, cha... (judiari) O aš
maniam, kad tibrāi (judiari)

Alejas (Benediktis)

Eime. Jau mums ēva nekā
kas veikti...

Benediktas

Vadināsi, atsprišom nā sūtņidz-
mē... aprišom... nōs at nō-
ēvam šitame aprišimē pasi-
likti... (mūlendia, it akur nōvō
ēti) Bet pas tē dabar mūds ei-
nam?

Alejas

O, jē pas Aqotē, pas Norkūngs...

Benediktas (patylēš)

Atsprišom, dar vīnas klausimas...
Ar šitame laime nera koki
tēcis Norkūngs, kuris nōvō duk-

teris isleisti?...

Siguti

Nira, nira. Kostai, tu mūsk po-
mūs pas Martyns.

Kostai (pamodams galva)

Eime, pamūliari.

(Visi tē nōvō ēti, bet sēmon, ēime
Martynas Norkūngs)

Martynas

O!... Pomas Benediktas!... O aš jē
lankin.

Benediktas (Alejas)

Va, su tūs aš kalbējam...

Martynas

Ir nohar jē jūng su nysais ne-
plankiam. Diskrii susitarēm,
o jē kārķer vaļštinēja. Visē
karung is maīšiam, tētelis beiv-
kodamas... Kōdel gi sakar neat-
vaīšarot?...

Benediktas

Tai kaip? Ji nerutinka?...

Martynas

Gal ir būtų sutikusi, bet dabar...
kai jūs taip padarėte... aš para-
salojau, kaip jūs atrodat, ir ji
miliardo, vargšeli. Mami, gal
jamesnis...

Benediktas

Atsiprašau - man jausmų
dar nėra. O ko trūksta,
papildu mano turtas.

Martynas

Turtas?... Tegu būna turtas,
bet aš nebeversiu dukters...

Aloyzas (Benediktui)

Nieko nebebus, grįžtam namo,
bus gyvenusia.

Benediktas

Tu taip manai?

Martynas

Ar aš, ponuli, jam taip ma-
nau - sunku prilipdyti deiman-
tą prie stiklo... Nebent ji sutiktų,
tuomet nesipriešintiau.

Benediktas (įrikansčiau)

Nereikia! Nereikia!...

Aloyzas

Sakiau, kad verk geriau tą našę
su reptyniais vaikais...

(Jeiina Siente, Kostas ir Adeli)

Siente

Jie dar čia?

Aloyzas

Mes jau einame, parelyte... Pari-
nusiųm sau daktus... ir...

Siente

Pernakvojit dar šiandien pas
mus.

Kostas

Arba pas mus. Juk yra vietos.

Benediktas (Lankstydamas)

Dėleni, dėleni, gerai dėniai...
(Benediktas, Aloyzas ir Martynas šeimai)

Adeli

Tai šitie?

Sigutė

Taip...

Adeli

Vaje, ar tas ponas Martynas
megalvojo?!..

Kostas

Tegu jė sau galvoja ir daro, ką
tik nori. Ar ne, Sigutė?

Sigutė (palinguoja galva)

Kostas (Lankstydamas jaunimas)

Ei! Greičiau! Ko gi dabar ten
stosit?!..

(Jėina jaunimas)

Polėbas

Va, ir nil po mūsų darby padai-
musim, pralėsim vakarę.."

Kostas

Ir po mūsų nusisipratimų -

Birutė

Tai ką gi pivaniasia?

Sigutė

Mergyte jaunoji!

(Visi dainuoja "Mergyte jaunoji")

Kastė (po dainos)

Trys sesutės ant kalnelio.

(Visi dainuoja "Trys sesutės ant kalnelio")

Mapdė (po dainos)

O dabar iivot ką? Apie Rusnę.

(Visi dainuoja "Tėlig šėipo is Rusnės kaimo")

Birutė (po dainos pra-

deda dainuoti "Suk, suk ratelis", ir
prinėjusia visi)

Zivertė (po dainos musilantui)

Paprak dabar ką nors.

Pranas (pradedu groti

"Bledinpiš", mergaitės nusisipratimę
ir šokę)

Norkūnas, Norkūnieni, Benediktas ir Aloyzas

(šeina po šokio)

Norkūnas

Štai, atvedžiau ir ponus
pasitūnėti, kaip mūsų jaunio-
mas linksmynai. Mat, miestui
su kitais dainuoja ir šoka.

Jelūkas

Tai ką gi ponams padarinosim?

Žinili

O gi senų senų dainelę.

(Visi dainuoja „bi ūba žiluvėlis“)

Aloyzas (po dainos)

Ši mūsų Lietuvos žemelis išau-
go tokia graži liaudies poezija.

Benediktas

Paslinkasi, graū...
Sigutė

Ną, o ką dar?

(Visi dainuoja „iš šėvėn ant kalno“
ir „kur kanyoja Samuėlis“)

Onutė

O dabar ponams dar padėkim.

Panas (groja „Norkūnigo“
ir šokėjai šoka)

Norkūnienė (po šokio)

O kai už buvan jaunai, taip
mėgam tuos visus šokius... Da-
bar jau kojos nebeblauso...

Kostas

Taip jau gyvenime būna,
kad senųjų vieton ateiama jau-
ni. Keičiasi žmonės, bet mūsų
dainos ir šokiai lieka tie patys.
Niekomet nepamirškime gražių
lietuviškų papročių, senų šokių
ir dainų! Praeis šimtmečiai, ir
mūsų čia nė vieno nebus,
bet čia, šitoje žemėje, kur vaikystėje
mūsų būnigailėtin Kęstutis, ir so-
liam skambės lietuviška daina.

/Pabaiška/

Rūstulis (papumodams
laida)

Kad ēia man daugiau mē-
kojas nekeltnu! -

Vīnears

Na, mat... Maniam, kad
su turo šdovaiķu mickades
neketeks susitiktī. O dabar -
parvaziņoju šīandien namo,
apripasakoju su namistiais
ī eimn, iestkodams jūsu.
Man katrē sake, kad jūs pa-
mīskēj. It atējēs, suvadam
na, tā parhōtelij. Si dēl jo
lūvan pašalintas īs mī-
versiteto, dēl jo daug suēmē
ī šuēnē, Sibīrg. It pats
nos īsprukam īs slapta
grīān, Lietuog, kad ga-
lēcīam īs toliam dirbtī
~~at bontas~~ sans tantai.

Andrius

Kaip šaunūs Vincas.

Vincas (sveikinasi su
miais)

Onutė (priėjus Vincui
prie Tomo)

Ėia Tomas Dangėla...

Vincas

Ah, šito duariminko Dangė-
los žūnus. Malonu susi-
pažinti (spandžia rambe)

Tomas (lenkdamasis)

Taip sakant, irgi susirūpinęs
tautos reikalais, o ne bendru
kabilu, kaip sakė pastarasis...

Vincas

Su jūsų tūneliu man teko
susitikti, grįžtant iš Rusijos,
vienoje geležinkelio stoty.

Jis skundėsi man savo mate-
rialine padėtimi.

Andrius (įsiterpdamas)

Norėčiau paklausti, kurias
tautos reikalais pomaitis
susirūpinęs?

Tomas

Savo tautos...

Andrius

Neaiškų mistikė...

Tomas (mil nesimgsto)

Rūstulis (sėdasi)

Vincas (mergaitėms)

Jam kaip kurioj jūsų misai ne-
beatsimenu.

Tomas (staiga sujudėjęs)

Juk es gimiau lietuviu.
Ar ir misti juos norėsim -
Atleiskit man misai, jei es
jūsų nesupratu ir klaidau

Onutė (priėgusi prie jo)

Tomai, tu mums atleisk,
kad mes iš tavęs kartais pa-

sijunokdawanu... Aš taip noro-
jau, kad tu būtų lietu-
nis ir lenkiam, kada tu
tai pasakysi...

Rūstulis (Vincius)

Tavo atvykimas tai pa-
dane. Atnešei čia lyg
visai kitą duoną.

Vincas

Lietuviai tautos laisvės ko-
nai reikia daug žmonių.
Tęsigrižta visi, kurie dar
klaidžioja kitų tauty sue-
timuose keliose. Kiekvieno
lietuvis pareiga šiandien yra
kurtis apie savo motiną die-
tuvą ir prikelti ją į laisvės
gyvenimą.

Visi (dainuoja: „Lietu-
va brangi“)

Albinas (atpleidamas
Vincui rankas)

Ko taušta visi?... Iš tauš-
tes visai nepažįstu...

Vincas

Bet aš pažįstu tave, tu
komuniste. Ar ne dėl tavęs
tunėjam apšviesti universitetai
ir savo lietuviškos jaunimo?
Gal ir dar sakysi nepažįsti?
Gal sakysi, ne tu išdavėi
slaptąjį mūsų patelį? Tu
tautos parasite! Nešdinkis
ir čia, kol dar sveikas!...

Albinas (Jonui)

Ko čia tas dabar įsimaisė -
(Vincius) Būk tu pats ir čia!

Jonas (Albinui)

Aš manau, kad Vincas ne-
meluoja. Mes visi kartu su-
jimo usangom.

Albinas

Ka?! Kameluoja? Ir tu jau
psiek mane?

Jonas

Na, myneli, jei tu jau ko-
munistas.. (pasiraito rankoves.
Tą patį daro ir Andrius, ir jiedu
eina prie Albinos)

Albinas (Rūstulini)

Sudrauskit, dėde, tuos ker-
mus.

Vincas (Albinui)

Tu manai, kad dėde pa-
glostys „ciciliką“.

Rūstulis

Ka?! „Cicilikas“! (nėsimoda-
mas lauda) Lauk iš čia!...
O aš maniau, kad dar lie-
tuvis... Lauk, greičiau!...

Albinas (vankiasi
atgal ir sprunka iš rūstulio)

Dainuojant pasuklinį poemelį,
nėdanga nusileidžia. Grupė
lieka scenoje ir teliam nū-
nuoja, o tuo tarpu Vincas
publiškai deklamuoja epilogą.

